

ΜΗΧΑΝΕΣΑ!

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20.—'Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπαξ ἡ δἰς, λ. **40**, τρὶς ἔως ἔξακις λ. **20**, κατὰ μῆνα λ. **15**, ἔτος ἡ ἔξαμηνίαν λ. **10**.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, δόδος Μουσῶν, Αριθ. 6, ἀπέραντη τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.—

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΓΘΟΝΤΗΣ

ΒΟΥΛΗ

Δευτέρα—21 Μαρτίου

Ἐπὶ τοῦ τελευταίου τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων βλέπομεν τὸν κ. **Τσιβανόπουλον** ιστορικὸν πολιτευτὴν, προσερχόμενον νὰ ἔκτελέσῃ τὸ καθῆκόν του· ἡ μὲν δεξιά του χειρὶ κρατεῖ τὸν ὀράτον πέλεκυν, δἰ' οὗ θὰ κατενέγκῃ τὰς πρώτας πληγὰς κατὰ τοῦ ἀμαρτωλοῦ νομοσχεδίου, ἡ, ἀληθέστερον, κατὰ τῶν σανιδῶν τοῦ βήματος, δπως κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐμφάνισιν ἐν τῇ παρούσῃ συνόδῳ ὡς ἀγορητοῦ· ἡ δὲ ἀριστερὰ χειρὶ κρατεῖ τὰς ὄρατὰς καὶ ὄντως ιστορικὰς σημειώσεις του, δἰ' ᾧν ὁ πάλαι ποτὲ καθηγητὴς ὑποδιδοὺς τὸν γῦν βουλευτὴν. Καὶ νομίζετε ὅτι ὑπὸ τὴν διπλὴν ταύτην ἴδιοττα παρίσταται ἐπὶ τοῦ βήματος· ὅταν λέγῃ ὅτι «τὸ νομοσχέδιον θὰ ἐλαττώσῃ τὴν παραγωγὴν καὶ θὰ γίνη φόρος ἀμεσος». Θὰ ἡνε ἀδικον νὰ φορολογηται ὁ ζυθοποιὸς ὑπερβολικῶς καὶ ἀσχέτως τῶν παραγωγικῶν αὐτοῦ δυνάμεων· ὑπὸ ἀπελπισίας καταλαμβάνεται τὶς βλέπων ὅτι ἡ ἀπληστία ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ πτωχοῦ λαοῦ κτλ.», ἀριέται τὰς δυνάμεις του ἐκ τῆς δεξιᾶς χειρός· δηλαδὴ τὸν ἐμπνέει ὁ βουλευτὴς· ὅταν λέγῃ «ὅ ἐλληνικὸς λαὸς ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης, τὴν ὄποιαν διὰ τοῦ ἓδιου αἴματος ἀπέσπασε τῶν τυράννων, σύρεται εἰς τὸν βόρεον ἀδυσωπήτως, ἀσυνειδήτως καὶ ἀπανθρώπως», τότε τὸν ἐμπνέει ἡ ἀριστερὰ χειρὶ τῶν σημειώσεων· δηλαδὴ ὅμιλει ὁ ιστορικὸς.

'Αλλ' ἐν γένει τὸν λόγον τοῦ κ. Τσιβανοπούλου, ἀφέντα κατὰ μέρος πᾶν εἰδος πνεύματος, ἐνδιατρίψαντα δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον περὶ τὸν ζῦθον, τὸ δροσερῶτερον τῶν ποτῶν, διέπνεεν ὡς ἐκ τούτου δροσερὰ τὶς αὔρα, τῆς ὄποιας μέχρι τοῦ θεωρείου μας ἡ σθανόμεθα τὰς ριγηλὰς συνεπείας.. .

'Αφ' ἑτέρου ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἵτο τόσον θερμὸς τὴν διάθεσιν! τόσον, ὥστε δὲν ἀπτηξίωσεν ἐπὶ τυχούσην τινὶ διακοπὴν τοῦ κ. Δημητρακάκη νὰ φωτίσῃ τὴν ἀγέλαστον ὄψιν του διὰ παρατεταμένου μειδιάματος. Καὶ πῶς νὰ μὴ τὸν θερμάνῃ ἡ κίνησις ἐκείνη, δεκάκις ἀνελθόντα καὶ κατελθόντα τὸ βήμα διὰ ν ἀπαντήσῃ εἰς ἔρωτήσεις καὶ ἔζηγκσεις, ἀντὶ τῆς ἀρσενικῆς Νιόδης τῶν οἰκονομικῶν; Ἡ—

καὶ ἑκλέξατε τὴν πιθανωτέραν εἰκασίαν—πῶς νὰ μὴ ἀνέλθῃ δεκάκις ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀφοῦ εἶχε τόσην θερμότητα!

*

'Ἐκ τῶν κκ. **Σωτηρόπούλου** καὶ **Δεληγχώργη**, ὅστις παρατηρεῖ, διὰ μένοντος ἀφορολογήτου τοῦ ἀραβοσίτου οἰνόπνευμα, ἐπιβλαβέστατον εἰς τὴν ὑγείαν, ἐνῷ ἔχομεν ὑγιεινότατον οἰνόπνευμα ἐκ στεμφύλων, τρίτος συνεχῶς ἐπιστάμενος καὶ διακόπτων εἰνε δ κ. **Κομνᾶς Τράκας**, ὁ ὁσυνήθως ἀπὸ πολλοῦ τυρβάζων περὶ τὰ οἰκονομικὰ, καὶ ὑπὸ τὴν πολύπτυχον φουστανέλλαν πολύπειρον γνῶσιν κρύπτων. 'Αλλ' ὅτε ἐθεέζη καὶ ἐπὶ τοῦ βήματος, σκοπῶν νὰ ἔξακολουθήσῃ τὰς διακεκομμένας παρατηρήσεις του, διὰ συνεχοῦς λόγου, ἡ συμπολίτευσις, ἡ ὅποια διεβιβρώσκετο ὑπὸ παμφάγου δρέξεως νὰ καταβροχθίσῃ

ἐν μιᾷ στιγμῇ καὶ μόνη,
ἀντιστάσεως μὴ οὔσης,

καὶ τὰ ἑδομήκοντα νομοσχέδια τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἡ συμπολίτευσις προσείδε δυσμενέστατα ὑπὸ τὰ κύματα τῆς λευκῆς του φουστανέλλας ναυαγούσας ἀνεῦ ἐλπίδος σωτηρίας τὰς πολιτίμους στιγμὰς τοῦ χρόνου. 'Αλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως δρκίζομαι, ὅτι συνέλαβον ἐπ' αὐτοφώρῳ γείτονα τινὰ τοῦ κ. Τράκα, ἀνηλεῶς κρατοῦντα τὴν ἀρχαντῆς φουστανέλλας του, διὰ ν ἀναχαιτίσῃ τὴν ἀπειλουμένην ἐπὶ τὸ βήμα πορείαν του.

'Ἐν τούτοις ὁ κ. Τράκας εὐκόλως καὶ ἡσύχως ἤρξατο καὶ ἐπεράτωσε τὸν λόγον του, μολονότι περὶ τὰ μέσα, ἡ κακὴ αὐτὴ συμπολίτευσις, ἐπωφεληθεῖσα προφανοῦς τινος λάθους περὶ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ ρήτορος, θυρυβαδῶς ἀνεκράγασε, τοῦ τὸ ἐφώραξε,—διὰ νὰ δανεισθῶμεν τὴν λέξιν ἀπὸ τὰ μαλώματα τῶν γυναικῶν,—διὰ νὰ λάθῃ εὐκαιρίαν καὶ δ κ. Στεφανίδης νὰ πετάξῃ τὴν φωνὴν του:

— Νὰ ὑπουργὸς τὸν οἰκονομικῶν!

'Ο κ. **Ζυγομαλᾶς** τετράκις ἤδη λαμβάνει τὸν λόγον διὰ νὰ πολεμήσῃ αὐτὸν τὸν φόρον, τὸν ὅποιον θέλει ἐπὶ τῆς ἐσχάτης καταναλώσεως.

*

Μετὰ τὸ ψηφισθὲν νομοσχέδιον τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ ζῦθου καὶ τῶν πνευματωδῶν ποτῶν, προσενεχθὲν ὡς δρεκτικὸν,

καὶ ἀπλήστως διανοίξαν τὴν ὅρεξιν τῆς συμπολιτεύσεως, προύχωρησεν αὕτη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων, καὶ δὲν θὰ ἐσταύτα ἔκει, εἰ μὴ προσέκροι εν εἰς τὰ ἔξεγερθέντα ἴδιαίτερα συμφέροντα πολλῶν. Θουλευτῶν περὶ προτιμήσεως τούτου ἡ έκεινου τοῦ νομοσχεδίου, εἰς τὴν ὡς ἐκ τούτου ἔγερθέσαν σύγχισιν, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸ περὶ ἀνυψόλητα τῶν ὀνυμάτων νομοσχεδίουν, καθ' οὓς ἐκδηλοῖ τὰς ἔγινστας αὐτῆς διαχύσεις διὰ τοῦ κ.

Κρεστενέτου ἡ μερὶς τοῦ Δεληγιάννηδική τοῦ ἰδίου εἶτα, μετ' ἐπακολουθήσαντα θόρυβον καὶ ἀποκείρας διαπληκτισμῶν ἐμψυλίων, προτείνασα τὴν ἕλλειψιν ἀπαρτίας, καὶ ματαιώσασα τὴν περαιτέρω πρόσδοτον.

Τρίτη—22 Μαρτίου.

Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἔξεδικάζετο ἐν τῷ ἐνταῦθα Κακουργοδικείῳ ἡ κατὰ τοῦ "Ἀγγλου Σοῦτερ πρὸ ἐτῶν ἐν Θεσσαλίᾳ διαπραγμήτα λγοτεία". Ἐκ τῶν δύο συλληφθέντων κατηγορουμένων ρόντον διὰ τὸν Ἑκηρύχησαν ἀρυδία τὰ ἔλληνικὰ δικαστήρια ἀλλ' ὁ ἔτερος, Ἐμανουὴλ Πλευρίτης καλούμενος, εἰς ὃν ἡ ἀναρμοδιότης ἀπέδιδε τὴν ἐλευθερίαν, συνελαμβάνετο ἀφ' ἔτερου ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας, ἥτις διὰ τοῦ πρώτου ἀτυπολοίου τὸν ἐφούρυνσεν εἰς τὴν Κρήτην διὰ τὰ περαιτέρω.

Καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἀρχεται ἡ συνεδρίασις, δόντος τοῦ κ.

Δεληγιάννη τὸ σύνθημα διὰ δριμείας ἐπερωτήσεως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Ἡ φλοξὶς τῆς ἐπερωτήσεως ἔπειτα θέραν τῆς ὥρας· πολλοὶ ἀνερρίπισαν αὐτὴν ἐκ τῆς συμπολιτεύσεως, ἐκαστος κατὰ τὴν ἴδιοσυγκρατίαν ἄλλος ζωρότερον, ἄλλος ἀπαθέστερον, ἄλλος νομικώτερον, ἄλλος βιαιότερον, ἄλλος ἥρωικώτερον.

"Απροσδόκητα ἀποτελέσματα ἐνὸς Πλευρίτου" ἦσαν ὅχι

τόσον ἀπροσδόκητα, ἐάν ἀναλογισθῶμεν ὅτι τὸ εἶδος τῆς νόσου ἔχει καὶ παραληρήματα. Διότι ὁ Πλευρίτης αὐτὸς διεξῆλθε πάσας τὰς βαθμίδας τῶν κοσμητικῶν ἐπιθέτων ἐν ταῖς ὅμιλαις τοῦ κ. Θουλευτοῦ· ἀπὸ τοῦ λυμαρίου τῆς κοινωνίας, τὸν διπότον ἔπρεπε πῦξ καὶ λαξ νέποδιώνη ἡ Κυβέρνησις, μέχρι τοῦ ἐθνικοῦ ἥρωος πρὸς τὸν ἐποίον ἔπειτε νὰ τείνῃ πατρικάς ἀγκάλας!

Ἴδού ἡ συντωμοτέρα περίληψις:

Δεληγιάννης. Η ἑθνικὴ τιμὴ δὲν μένει ἀλώβητος, διατὰ παραδίδωμει ἀνθρώπους διὰ τοὺς ὄποιους ἐκηρύχθησαν ἀναρμόδια τὰ δικαστήρια. Καὶ ἂν ὠνομάζετο Μοχαμέτ Πλευρίτης, πάλιν θὰ διημψισθῆτουν τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Πολλῷ μᾶλλον διὰ ὀνομάζεται **Ἐμμανουὴλ Ράλλης.** Ἐκ τῆς δικογραφίας δύνασθε νὰ ἴδητε ὅτι ὁ ἀπελασθεὶς ἦτο διάσημος κακοῦργος, καὶ διὰ πρόκειται περὶ σύδαιροτάτης ληστείας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν ἔπρεπε νὰ ἀπελάσῃ αὐτὸν ἡ Κυβέρνησις, διὰ νὰ μὴ κατηγορηθῇ, διὰ περιθάλπει τοὺς τοιούτους; Ἡ ζωὴ τοιούτων πολιτῶν ἐντὸς τῆς χώρας εἶναι κίνδυνος· ἔχω ἐντελῶς ἀντίθετον ἴδειν περὶ ἑθνικῆς τιμῆς· οὔτω μένει αὐτὴ ἀλώβητος.

Πετεμεζᾶς. Δεν ἔχει κάνεις τὸ δικαίωμα νὰ ὀνομάσῃ κακοῦργον καὶ ἀξιὸν ἀπελάσεως ἀνθρωπὸν, κατὰ τοῦ ὄποιου δὲν ἔξεδόθη ἀκόμη καταδικαστικὴ ἀπόφασις. Ἡ Ἑλλὰς εἶνε ἐλεύθερος τόπος, καὶ οὐδεὶς δικαιοῦται νὰ προσβάλῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν της. Εἶναι ἐκτὸς τοῦ νόμου ἡ πρᾶξις τοῦ ὑπουργοῦ, καὶ ἀποθαρρύνει πάντα ἔλληνα θέλοντα νὰ προσφύγη ἐνταῦθα.

Ράλλης. Αὐτὸς ἐπεθύμουν· νὰ μὴ ἔχῃ τὸ θάρρος οὐδεὶς φαυλόδιος νὰ θέτῃ τὸν πόδα ἐν Ἐλλάδι. Ἡμεῖς αὐτοὶ τὸν ἀπελάσαμεν οὐδὲν διάθημα ἐγένετο.

Δημητρακάκης. Ἡ πρᾶξις εἶναι ὅχι μόνον παράνομος, ἀλλὰ καὶ ταπεινή.

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. Ἡδ. ἀριθ. 443)

Φεῦ! δὲν ἔζων πλέον ἡ Λουζα μὴ δυναμένη νὰ φέρῃ τὴν μεγίστην ὁδύνην ὑπέκυψε μῆνάς τινας μετὰ τὴν ἀρπαγὴν τοῦ τέκνου της, μετὰ δύο δὲ ἐτη παρηκολούθησεν αὐτὴν καὶ ὁ Ἱερώνυμος.

ΙΑ.

ΠΑΡΑ ΤΗ ΒΑΡΟΝΗ ΔΕΣΙΜΑΙΖ

Εἰς ἀπόστασιν λεύγης ἀπὸ τοῦ Μαρεῖλ ἐν τῷ Βωκούρῳ, κατώκει ἡ βαρόνη Δεσιμαί. Ἡ ἴδιοκτησία Βωκούρ ἦν ἐκ τῶν μεγαλειτέρων καὶ πλουσιωτέρων τῆς ἐπαρχίας. Ἀπε-

τελεῖτο ἐκ τοῦ παλαιοῦ οἰκήματος, τὸ διπότον ἡ βαρόνη ἔχει ἐπισκευάσει πρό τινων ἐτῶν, δτε ἥλθεν, ἵνα ἔγκατασταθῇ μετὰ τῆς θυγατρός της, ἀπόφασιν ἔχουσα νὰ μὴ ἀφίσῃ αὐτὸ, ἀπὸ μεγαλοπρεπῆ περίθολον, ἐν τῷ διπήρχον πλατεῖαι σκιαζόμεναι ὑπὸ πραιωνίων δένδρων, ἐκ τριῶν ὡραίων ἐπαύλεων, ἀποφερουσῶν καλὴν πρόσοδον, περιπλέον ἐκ δισχιλίων ἑκταρίων δάσους ἐπὶ τοῦ ἔδαφους τῶν δήμων Βωκούρ καὶ Ἄρεβίλλης.

Ἡ ἴδιοκτησία Βωκούρ ἦτο τὸ κληροδότημα, διπερ ὁ κόμης Βωκούρ εἶχε νυμφευθῆ τὸν βαρόνον Δεσιμαί· εύτυχῶς διὰ τοῦ συμβολαιογράφου της, ἀνδρὸς ἀφωνιών, προστατεύοντος τὰ συμφέροντα τῆς πελάτιδος του, εἶχε νυμφευθῆ κατὰ τὸν περὶ προικός κανονισμὸν, ὥστε βραδύτερον διεζεύχη θιλικῶν τὸν σύζυγόν της, ἡδυνήθη νὰ διοικήσῃ τὴν περιουσίαν της μόνη, χωρὶς νὰ παρεμβάλῃ ὁ κ. Δεσιμαί πρόσκομμά τι.

Μετὰ γενναιότητος αὐτὴ εἶχεν ἔγκαταλείψει εἰς τὸν βαρόνον τὸ ἐν τῇ δῆμῳ Γρενέλ Σαιν-Ζερμαίν μέγαρόν της, τὸ ποῖον οὔτος εἶχε πωλήσει, καὶ εἶχε φέρει μεθ' ἑαυτοῦ τὰ μετρητά, Τοῦτο ἦτο διὰ τὸν κ. Δεσιμαί· ἀποζημιώσις τις.

Στεφανέδης. Έὰν παρέδιδον αὐτὸν ἐπισήμως εἰς τὴν Τουρκικὴν ἀρχὴν, θὰ ἦτο ἐπιλήψιμος ἡ Κυβέρνησις· ἀλλ’ οχὶ καὶ τώρα, ὅτε περιωρίσθη νὰ ἀπελάτη τὸν κακοῦργον αὐτὸν.

Συγομαλᾶς. Τὸ Σύνταγμα εἶναι σπουδαιότερον παρ’ οὅσῳ δύναται νὰ τὸ ἐννοήσῃ ὁ Στεφανίδης· πρόκειται περὶ τῶν ἔθνικῶν δικαιωμάτων. Τὸ δὲ Σύνταγμα εἶναι καυχημα, καὶ δὲν πρέπει νὰ τὸ ὀνειδίζωμεν ἡμεῖς, οἵτινες καυχώμεχα, διταν τὸ ἀποδίδωσιν εἰς τοὺς πατέρας μας. Ἡ Ἑλλὰς οχὶ μόνον δὲν πρέπει νὰ ἀρνήται ἀσυλον, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀγκάλας τῆς ν΄ ἀνοίγῃ εἰς πάντα προσερχόμενον ἐκ τῆς δούλης Ἑλλάδος. Ο ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης δὲν ἐπρεπε νὰ καυχηθῇ ὅτι ἀπέλασε τοῦ ἐδάφους χριστιανὸν, καὶ ἥρωα μάλιστα ...

Ο. κ. Ράλλης, διακόπτων, ἐκδηλοὶ τὴν ἀγανάκτησίν του, ὅτι ἐπιτρέπει ὁ Πρόεδρος νὰ λέγωνται τοιαῦτα ἐν τῇ Βουλῇ.

Ζυγομαλᾶς. Ἐπρεπε νὰ κυττάξῃ τὸ ὑψηλὸν, οχὶ τὸν ταπεινὸν μέρος τοῦ ζητήματος.

Κασμάτης. Τὸ συμβάν δὲν εἶναι τοιοῦτον, ὥστε νὰ γίνη μέγις θύρωσις· πρόκειται ἀπλῶς περὶ τύπου. Καὶ ἀλλοτε ἐν ὅμοιᾳ περιπτωσει ἔξεδόθη ἀπόφασις τοῦ Ἀρείου Πάγου δικαιολογοῦσα τὴν κυβέρνησιν.

Κωνσταντόπουλος. Τὸ δικαίωμα τῆς ἀπελάσεως δὲν πρέπει νὰ συγχιτθῇ μὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως, ὅπερ καὶ εἰς τοὺς ἀρχαῖους χρόνους ἔθεωρεῖτο ὡς ἀντιβαίνον εἰς τὴν μεγαλειότητα τοῦ ἔθνους. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐγένετο χώραν ἔκδοσις, τὸ ἀτιμωτικὸν αὐτὸν, δι’ ὃ πρέπει νὰ ἔξελεγχθῇ αὐστηρῶς ἡ κυβέρνησις.

*

Ἐπὶ τοῦ διαλαληθέντος νομοσχεδίου περὶ ἀναβολῆς τῶν δημαρχεσιῶν συγκροτεῖται ὁ δεύτερος ἀγών.

Ο κ. Δεληγεάννης δηλοῖ ὅτι ἔχει σκοπὸν πάσῃ δυνάμεις ν΄ ἀποκρούσῃ νομοτεχέδιον ἀμέσως ἀπτόμενον τοῦ Συντάγματος, ἀπέχων ἐν ἀνάγκη τῶν συνεδριάσεων, καὶ ἐν ᾧ περιπτώσει ἐματαιοῦντο κύρια. Ο προσδιορισμὸς τοῦ χρόνου τῶν ἐκλογῶν δὲν εἶναι ζήτημα ἀνάξιον προσοχῆς· ζητοῦσι τὴν ἀναβολὴν μὲ προφανῆ ζημίαν τῶν δημοσίων συμφερόντων. Οφείλομεν ν΄ ἀμυνθῆμεν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἐκλογῶν.

Ἄλλ’ ο κ. **Τρικούπης** ἀπαντᾷ ὅτι ὁ λόγος τῆς ἀναβολῆς προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι ἀν ἐγένοντο τὸν τεταγμένον χρόνον αἱ ἐκλογαὶ, θὰ παρέλυεν ἡ δικαιοσύνη, ήτις διὰ τοῦ νέου νόμου περὶ δημαρχεσιῶν ἀνέλκει βαρείας ὑποχρεώσεις· καὶ ἀπολαύσμεν τῶν ἀγαθῶν τοῦ νόμου διὰ καταστροφῆς τῆς δικαιοσύνης· τοῦτο ἡθελήσαμεν ν΄ ἀποτρέψωμεν. “Αν ἡτο κομματικὴ ἡ σκέψης τῆς κυβερνήσεως, δὲν θὰ τὴν ἐφέρομεν πρὸ τῆς Βουλῆς· ἡδυνάμεθα δι’ ἀλλων μέσων νὰ ἐνεργήσωμεν.

Καὶ ἐπειδὴ φέγγει τῆς δῆλης ἀντιπολιτεύσεως τὴν πορείαν πᾶσαν δολιότητα καταμαρτυρούστης κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, τὸν δικαίηται ὁ κ. **Ζηγνόπουλος**, ἀντικρούων τὰς ἐκφρασθέσας περὶ εἰδίκων παρέδρων καὶ κοινοτήτων γνώμας του, καὶ προβάλλων ἐν ἀρχῇ, ὅτι οὐδὲν ἀνομολογεῖ σοφὸν ὁ Τρικούπης, ὅταν προέρχηται ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Μεθ’ δῆλην τὴν περὶ μὴ ἀπαρτίας ἔνστασιν, τὸ νομοσχέδιον γίνεται δεκτὸν εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν, καὶ ἐξακολουθοῦσι μέχρι τῆς ἐννάτης.

★

Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ περὶ φρενοκομείου νομοσχεδίου φαιδρύνει τοὺς κ. βουλευτάς.

Ἐκτὸς τούτου ἡ περιουσία αὐτῆς δὲν ἡτο ἀκόμη εὐκαταφρόνητος, διότι κατ’ ἕτος ἔν τε εὐφορείᾳ καὶ ἐν ἀφορίᾳ, ἐκ τῶν ἐπαύλεων καὶ τοῦ δάσους τῆς, εἴχε πρόσοδον 100,000 φράγκων.

Ζῶσα ἐν ἀπομονώσει, σπανίως δεχομένη, οὐδέποτε ταξιδεύουσσα, μὴ ἔχουσα ἐπομένως ἀνάγκην τῶν δαπανῶν τούτων καλλωπισμῶν, αἵτινες ἀρμόζουσιν εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ κόσμου, μόλις ἐδαπάνα μὲν ἔαυτὴν καὶ τὴν θυγατέρα τῆς 25,000 φράγκα ἔτησίως.

Άλλὰ πολὺ ἐλεήμων, ἐπραττε πολὺ καλὸν εἰς τὴν χώραν. Εἶχεν ἴδρυσει σχολεῖα, εἰς τὰ δυοῖς τὰ παιδία ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐδιδάσκοντο δωρεάν· τὸν χειμῶνα οἱ πτωχοὶ ἔθερμαίνοντο δι’ ἔξόδων τῆς· ἀνεκούφιζεν ὅσον ἡδύνατο τὴν ἀθλιότητα, λαμβάνουσα ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς τοὺς γέροντας καὶ τοὺς ὁρφανούς, περιποιουμένη τοὺς ἀσθενεῖς, ἀποστέλλουσα ἀσπρόρρουχα, ἐνδύματα διὰ παιδία καὶ παντοειδεῖς προμηθείας. “Οταν τὸ ἔτος; δεν ἡτο εὐφορον, ἀφοῦ ήκουε τὰ παράπονα τῶν ἐνοικιαστῶν τῆς, διέταττε νὰ ἔγχειρισθῇ αὐτοῖς μέρος τοῦ ἐνοικίου των, ὥστε αὐτὴ καὶ ἡ θυγάτηρ της ἡγαπῶντο καὶ ἐτιμῶντο.

Ἡ βαρόνη Δεσμοκαΐζ εἶδεν ὅτι ἀπέπτησαν ἀλληλοδιαδῆχως αἱ ὥραιστεραι τῶν ὀνειροπλήσεων τῆς, ἐκ τοῦ παρελθόντος δὲν ὑπελείφθησαν αὐτῇ ἡ λύπαι καὶ τραῦμα ἀθεράπευτον ἐν τῇ καρδίᾳ της. Ὡς προοριτικὴ γυνὴ ἐσκέπτετο περὶ τοῦ μέλλοντος, περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς, περὶ τῆς προσ-

φιλοῦς τῆς Ἐρριέτης, ἦτις ἡνὶ ὅμα τὸ ἀντικείμενον τῶν γλυκυτέρων ἐλπίδων τῆς καὶ τῶν σπουδαιοτέρων ἀνησυχιῶν τῆς.

Συνήθοιζεν αὕτη ἐν κεφαλαιον σκεπτομένη διὰ τὸ μέλλον τῶν τέκνων τῆς. Βεβαίως ὁ σύζυγός της ἐκέκτητο μεγίστην περιουσίαν, ἀλλ’ ἐγνώριζεν αὕτη τὴν ἀτακτὸν διαγωγὴν του, τὰς ἀνοήτους δαπάνας του καὶ τὰ μεγάλα ποσά, ἀτινα ἔχασεν ἐν τῷ παιγνίῳ. Ἁπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἥδύνατο νὰ πληροφορηθῇ ὅτι κατεστράφη, διότι ἡθελεν ὅσον ἀπ’ αὐτῆς ἔξηρτατο, ἐὰν ἐπήρχετο ἡ δυστυχία αὕτη, νὰ προφυλάξῃ τὰ τέκνα της ἀπὸ τῆς καταστροφῆς. “Ἐπειτα δὲ δὲν θὰ ἡναγκάζετο χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς τιμῆς της νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπικουρίαν τοῦ συζύγου τῆς σφε καὶ ἀν ὑπῆρξεν ἀνάξιος;

Ἡ βαρόνη Δεσμοκαΐζ, εἰ καὶ ἦγε τὸ τεσσαρακοστὸν δεύτερον ἔτος τῆς ἡλικίας της, ἡτο ὅμως ἀκόμη ὥραιοτάτη, μεθ’ ὅλας τὰς ἀπογονεύσεις καὶ θλίψεις ἔνεκα τῶν ὅποιων ἔγκρατες κατὰ δέκα ἔτη, ἐπειδὴ ἡ μὲν κόμη ἐλευκάνθη, ρυτίδες δὲ πρόωροι ἐφαίνοντο ἐπὶ τοῦ ἡματουργένου μετώπου της, ἀπὸ δὲ τοῦ ὄχρου καὶ εὔγενους προσώπου της τὸ μειδίαμα εἶχε διὰ παντὸς ἐκλείψει.

Κατὰ τὰ πρώτα τοῦ γάμου της ἔτη λιαν διεκρίνετο ἐν ταῖς παρισιναῖς αἰθούσαις, δόπου ἀπήστραπτεν ὡς βασίλισσά της τοῦ συρμοῦ καὶ τῆς κομψότητος. Γενναία, ἀξιέραστος, πνευματώδης, πάντοτε εὔθυμος, ἦτο περιζήτητος.

Στεφανέδης. Τί γελάτε; αὐτὸ είνε τὸ σπουδαιότερον.
Ἐπειρος βουλευτής. Νὰ γίνῃ πολὺ μεγάλο. . .

"Ισως διὰ νὰ χωρῇ καὶ βουλευτικὰς συνεδριάσεις.

Ο κ. Α. Πετιμεζᾶς παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ζητήσῃ πίστωσιν διὰ νὰ οἰκοδομήσῃ βουλευτήριον· αὐτὸ κατήντησε γερχοπομπέον· ἀς κάμη ἐν παράπηγμα ὅπως ήμεθα προτήτερα.

Εἶς βουλευτής. Καὶ αὐτὸ ποῦ εἴμεθα τόρα νὰ γίνῃ φρενοκομεῖον. . .

"Αλλ' ήμεται νομίζομεν ὅτι τότε θὰ ματαιωθῇ ἡ αἵτησις τοῦ κ. Πετιμεζᾶ περὶ ἔξευρέσεως ἄλλου μέρους διὰ νὰ συνεδριάζωσιν οἱ κ. βουλευταί. . .

Koutrounias.

XRONIKA

Αὔριον συμπληρώνεται πεντηκονταετηρίς ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Μεγάλου Κοραῆ. Τίς ἐνθυμεῖται τοιαῦτα πράγματα; Περισσότερον ἐνθυμούμεθα ὅτι συνεπληρώθη ἔτος ἀπὸ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναρρήσεως τοῦ Μεγάλου Τρικούπη! "Αλλ' ἡ καλὴ Ἔστιά, τὸ κανακάρικο περιοδικὸν τῆς πρωτευούσης, θὰ μᾶς ὑπενθυμίσῃ τὴν Κυριακὴν μετ' εὐλαβείας τὴν πεντηκονταετηρίδα αὐτὴν, ἐκδιδομένη πλήρης ἀποσπασμάτων, ἀποθεμάτων, γνωμῶν τοῦ μοναδικοῦ θρώσκιος τῆς πνευματικῆς ἀναγεννήσεως. Πιστεύομεν ὅτι τὸ φύλλον αὐτὸ θὰ κυκλοφορήσῃ εἰς δόλους τοὺς Ἀθηναίους καὶ τὰς Ἀθηναίας, ὡς γρυσσά κόλυσκα τῆς ιερωτέρας μνήμης.

πχνταχοῦ αὐτῇ ήτο τὸ ἀντικείμενον τῶν κολακειῶν καὶ τοῦ θαυμασμοῦ.

"Αμέσως ἡ βαρόνη Δεσιμαῖς ἀφῆκε τοὺς Παρισίους ἀποχαιρετῶσα οὕτω διὰ πάντα τὸν κόσμον, τὰς διασκεδάσεις καὶ τὰς ἥδονάς, καὶ ἀπεσύρθη εἰς Βωκούρ. Ἐκτοτε παρῆλθον δέκα καὶ τέσσαρα ἔτη, ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τούτω ἀπαξί μόνον ἐπανῆλθεν εἰς Παρισίους. Ἡ αἰγιλίδιος αὐτῆς ἀναχώρησις εἰχε μὲν προξενήσει ἔκπληξιν εἰς πάντας, δὲν παρέσχεν ὅμως καὶ ἀφορμὴν εἰς μακρὰ σχόλια, καθόσον ἡτο γνωστὴ ἡ σκανδαλώδης διαγωγὴ τοῦ βαρόνου, σσις ἐγγαμος ἔξηκολούμενη διάγων βίου ἀκόλαστον, δικτήρων χορεύτριαν τῆς τελευταίας τάξεως, ἥτις ἐπεδείκνυε κυνικῶς τὴν ἀναίσχυντον πολυτέλειάν της πρὸ τῶν ὀρθαλμῶν μάλιστα τῆς βαρόνης καὶ τῶν τέκνων της.

Προδῆλως ἡ κ. Δεσιμαῖς ἔθεωρε ἑαυτὴν προσθεβλημένην ἐν τῇ ἀξιοπρεπείᾳ ἑαυτῆς ὡς τε συζύγου καὶ μητρός. Ἐπέθεσαν τελευταῖον ὅτι ἀπαυδήσασα νὰ ὑποφέρῃ τοσαύτας θύραις, ἐπῆλθε μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ συζύγου τῆς τρομερά τις σκηνὴ, ἥτις ἔνεκα ρήξεις τις κατέστη ἀναπόφευκτος.

Τινὲς, οἱ φίλοι τῆς, ἐλυπήθησαν αὐτὴν, ἀλλοὶ ὣκτειραν μόνον, μετὰ ταῦτα τὴν ἐλησμόνησαν, μεταβιβάσαντες τὸν θαυμασμὸν εἰς ἄλλον νέον ἀστέρα.

Βεβαίως ἡ ἀξιοθρήνητος διαγωγὴ τοῦ συζύγου τῆς ἐστιματίνε πολὺ, ὕστε νὰ λάθῃ αὕτη τὴν σοβαράν ἀπόφασιν τοῦ νὰ διαζεύχθῃ αὐτὸν καὶ νὰ ἔξορισῃ ἑαυτὴν ἐν τῷ κτήματι

Τὸ νεώτατον ἔργον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει τακτικῶτατα ὡς ἀτμομηχανῆς ἐργαζομένης Θεατρικῆς Βιβλιοθήκης εἶναι ὁ Γαλιλαῖος τοῦ Γαετάνου Μοντικίνη, παρασταθεῖς καὶ ἐνταῦθα πρὸ τινῶν ἑτῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλεξιάδου, κατὰ μεταφρασιν ἐπιτυχῆ τοῦ κ. Διονυσίου Π. Λάμπρου. Εἰς τὸν βουλόμενον ἡ Διεύθυνσις στέλλει δωρεὰν κατάλογον τῶν ἄχρι τοῦδε ἐκδοθέντων ἔργων, ὅπου ἔκαστος δύναται κατ' ἐκλογὴν νὰ ζητήσῃ ὅτι θέλει.

Τὴν ἐσπέραν ταύτην ὥρᾳ 8η συνεδριάζοντος τοῦ Συλλόγου δι «Σωκράτης» ὁ κ. Κωνσταντῖνος Λουφόπουλος δημιλήσει περὶ «Γαμβέτα».

EN TΩ ΜΕΣΩ

τῶν ψαλμῳδιῶν καὶ τῆς νηστείας τῶν εὐχῶν καὶ τῆς ἐγκρατείας δὲ εὐρωπαϊκὸς κόσμος ἑορτάζει τὸ μεσοσαράκοστο ἐν χορδαῖς καὶ δργάνοις, ἐν μασκαράταις καὶ χοροῖς.—Τὴν ἑορτὴν αὐτὴν ἡ κ. Φοίμι μᾶς ἀντικατέστησεν ἐφέτος ἐδῶ διὰ τῆς προχθεσινῆς της ἐσπερίδος, εἰς ἓν συνέρρευσε πολυάριμος καὶ ἐκλεκτὴ ἀθηναϊκὴ κοινωνία διὰ ν' ἀκούσῃ τὸν δημοστὴν καλλιτέχνην τοῦ κυμβάλου.

Τὴν ἐννάτην ὥραν ἡ αἴθουσα τοῦ Ωδείου ἥτο πεπληρωμένη ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἐν διεκρίνετο πληθὺς καλλονῶν.

"Η κ. Φοίμι ύψηλὴ μᾶλλον, παχεῖα, στρογγυλοπόρσωπος, σοβαρὰ, ἀλλαὶ καὶ χαρίεσσα ἐνεφανίσθη εἰς τὴν σκηνὴν χειροκροτουμένη, ἀμυδρῶς ὑποκλίνουσα καὶ ἐκάθισε παρὰ τὸ κλυδοκύμβαλον.

τι ἐν Βωκούρ. "Πάραχουσιν θύραις, τὰς ὥποις γυνὴ τις, μήτηρ μάλιστα οὖσα, δὲν δύναται νὰ συγχωρήσῃ· ὁ σύζυγος, ὅστις κατέστη ἀξιος τῆς περιφρονήσεως τῆς συζύγου του, δὲν ἔβράδυνε νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς αὐτὴν τὴν ἀηδίαν.

Μολαταῦτα αὐτῇ δὲν ἐγκατέλιπεν αὐτὸν μόνον διότι σκληρῶς τὴν προσέβαλε καὶ τὴν ἔξύρισε. Πλὴν τούτου, οκανῶς σπουδαίου, ὑπῆρχε καὶ ἀλλή αἰτίᾳ σοβαρωτάτη, περὶ τῆς οὐδείς οὐδὲν ἐγνώριζεν.

"Υπῆρχε τρομερόν τι ἀπόρρητον μεταξὺ τῶν δύο συζύγων, τὸ ὅποιον βραδύτερον θ' ἀνακαλύψωμεν.

Μετὰ τὰς σκληρὰς δοκιμασίας, δι' ὃν ἡ βαρόνη διῆλθεν, ἀφιερώθη αὕτη εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῆς ἀξιολατρεύτου θυγατρός της. Βεβαίως δὲ ἡγάπα ωσαύτως καὶ τὸν υἱὸν της, ἀλλ' οὗτος μακρὰν αὐτῆς ἀνῆκεν εἰς τὸν σύζυγον, εἰς δὲν ἀφῆκε τοῦτον ἀκούσα καὶ οἰονεὶ καταναγκαστικῶς. Μόνον διὰ τῆς θυσίας ταύτης καὶ ὑπὸ τὸν δέον τοῦτον ἐτύγχει αὕτη τῆς πλήρους ἐλευθερίας της.

— Λάθετε τὴν θυγατέρα σας, εἰπεν δι βαρόνος, καὶ ἐγὼ κρατῶ τὸν υἱόν μου.

"Ηδύνατο μὲν αὕτη νὰ φανῇ ἀπαίτηκωτέρα, ἀλλ' ὥφειλεν, δόψις διεκδικήσῃ τὰ δίκαια της, ν' ἀποκαλύψῃ τὸ πολύκροτον ἀπόρρητον, νὰ διαρρήξῃ τὸν περικαλύπτοντα τὸ αἰσχός καὶ τὸ ἔγκλημα πέπλον. Ἀλλὰ κηδομένη τῆς τιμῆς τῶν τέκνων καὶ χάριν αὐτῶν ἀναγκασθεῖσα νὰ σω-